

bruge et Udtryk, der i Diebliffet falder mig ind — den Politiovrighed, som man ikke er findet at ville rette sig efter. Dette forekommer mig at være en af de uheldigste Anviisninger, der kan indeholdes i en Lov, og jeg maa derfor indtrængende henstille til den ærede Finantsminister, om han ikke, hvis det er muligt at kunne faae foretaget en Forandring, saaledes at Loven dog kan komme ud i denne Samling, vilde troe i Retspleiens Interesse at kunne gaae ind paa Ændringsforslaget, thi det forekommer mig, at, dersom man, vidende hvad det er, man vedtager, vilde gaae ind paa en saadan Bestemmelse som den, der nu indeholdes i § 5, vilde man gjøre Noget, som man, selv om man nok saameget ønskede, at Lovforslaget skulde blive til Lov i denne Samling, ikke vilde kunne forsvare; idetmindste vilde jeg ikke kunne forsvare det for min Følelse.

Finantsministeren: Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der nu satte sig, giver dette Spørgsmaal noget større Dimensioner, end det egentlig efter sin Natur har. Al det vel paa et eller andet Sted kan give Anledning til Tirring af en Politimester, vil jeg ikke benegte, men jeg tør paa den anden Side heller ikke benegte, at det Forhold, som der her er Tale om, kan være saa tvivlsomt, at Redacteurne maae være berettigede til at forlange, at de kunne faae en Veiledning af Politimesteren om, hvorvidt det, der foreligger, er lovligt eller ikke; thi, hvad der er lovligt og hvad der er ulovligt, berøer jo ikke her paa selve Sagens Bestaaenhed; men navnlig paa, om Gjenstanden for Beksjendtgjørelsen maa siges at være indbefattet under Udtrykkene i § 4 eller ikke. Jeg har ikke kunnet Andet end erkjende, at, naar der dog bliver mangfoldige andre Midler tilbage for de fremmede Lotterier til at skaffe sig Indgang her, saa er der ikke megen Grund til for et enkelt Middels Vedkommende, nemlig Pressen, at fastholde de under andre Forhold etablerede extraordinære Regler, der, som det i det andet Thing er oplyst, kun gjælde om Lotterier og om de saakaldte Arcana. Jeg kan ikke være enig med det 8de kongevalgte Med-

lem (Næfing) i, at det skulde være en saa overmaade beqvem Vej for de fremmede Lotterier at benytte Bladene; thi foruden at dette dog altid er forbundet med nogle Omkostninger, saa vil det, naar de ikke kunne blive ved at avertere Dag ud og Dag ind, ikke være noget virksomt Middel til at skaffe dem Indgang her i Landet, og det er derfor sandsynligt, at de ikke ville gjøre denne Bekostning, som maaskee dog ikke er saa ganske lille, for at faae disse Avertissementer optagne. Naar det ærede Medlem sagde, at man nok vilde finde paa adskillige Maader til at omgaae Loven, saa vil jeg dertil svare: men ligesom ikke ogsaa det Samme for nu; kan man ikke ogsaa nu give sine Beksjendtgjørelser en sliq Form, at det ikke seer ud, som det var Lotteriplaner, og det er kun Optagelsen af fremmede Lotteriplaner, som der i og for sig har været forbudt. Jeg er ikke istand til at see, at Bestemmelsen skulde stride imod Retsfølelsen, og kan derfor ikke sige det ærede Medlem i at anbefale dette Ændringsforslag.

Lobiesen: Jeg skal blot gjøre den Bemærkning til den ærede Finantsminister, at vedkommende Politimesters Tirring aldeles ikke var det, som for mig var Hovedsagen, men at det, hvorpaa jeg lagde Vægt, var, at Loven er indrettet saaledes, at den ligefrem anviser til Tirring af vedkommende Embedsmand, der gjør sin Pligt; det er det, at man indretter Love derpaa, som er stødende for min Følelse, og det er det, der maa bevæge mig til at stemme imod Loven, hvis den ikke bliver forandret i dette Punkt.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Man gif derpaa til Afstemning, hvorved Forslag af Dirik til § 5:

Efter „100 Rd.“ i Paragraphens 3die Linie udgaaer Resten af første Punktum. forkastedes med 31 Stemmer imod 16.

Derpaa sattes Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.